

אלא על כרחך צריך לומר כי בשבת קודש, מאיר אור רוחני עליון, בחינת אור עולם הבא, ואוסף אליו את כל העולמות התחתונים, מבטל את הווייתם החיצונית, רוחץ אותם מכל זיהומם, וממשיך בהם מעדן ונועם טעמיו. לכן אין כל קושי לנפטר לצאת מגן עדן ולרדת אל עולם העשיה והגשמי בשבת קודש.

התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי נקרא "שבת", כמו שמצינו בזוה"ק (פרשת נשא דף קמד:): רבי יהודה קארי ליה (- לרבי שמעון בר יוחאי) שבת דכלהו שיתא מיניה מתברכינ דכתיב "שבת לה' קדש לה'". מה שבת לה' קודש אוף רבי שמעון שבת לה' קודש. ע"כ.

כי מגודל קדושתו זכה לזכך את הסביבה שלו שגם בימות החול יתרוממו לבחינת שבת קודש, ויהיה בבחינת גן עדן שלא היה קושי לנשמות של צדיקים להתגלות אליו בעולם המגושם הזה. ולכן זכה כי נשמת משה רבינו ונשמות התנאים והאמוראים היו באים אליו למערה ומגלים לו סודות התורה, וכמו שכתב המהר"ח בשער האקדמות דף ג', כי האמוראים המוזכרים בזוהר הקדוש כמו רבה בר בר חנה רבי יוחנן רבי זירא אביי ועוד, אלו נשמות שעתידות לבוא לעולם, ועוד קודם בואם לעולם באו לרבי שמעון בר יוחאי וגילו לו מה הם עתידים לחדש.

וכמש"כ בספה"ק אור לשמים (פרשת במדבר) על הפסוק "והלויים למטה אבותם". והנה בזמן שאדם עושה שמחה לבניו, בעת ההיא מסוגל להמשיך האבות לזה העולם (כמובא בזוה"ק פרשת פינחס דף ר"ט:), וזה פירוש הכתוב "והלויים" היינו הצדיקים שיש להם זביקות והם מורידים האבות לזה העולם, יש להם תענוג מהדבר הזה, וזה לא התפקדו בתוכם, כי אין להם חוסר מדבר זה, כי אינש דעלמא שממשיך אותם רע מאד בעיניהם כי יוכלו להתגשם ח"ו, אבל הצדיק שממשיך אותם ועובד ה' בדבר זה יש להם תענוג מזה שממשיך אותם. ע"כ.

ואולי מטעם זה כתב בספה"ק דגל מחנה אפרים (פרשת בא) שכל המשתתפים בשמחת חתן וכלה מוחלים להם על כל עוונותיהם, ויש לומר, כדי שהנפטרים הבאים להשתתף בשמחת צאצאיהם, לא יהיה להם צער מזהמת העולם הזה, לכן כל המשתתפים נמחלים עוונותיהם שלא ישפיעו טומאה על סביבותיהם ואזי מקום השמחה יש בו בחינת גן עדן.

ולכן מצינו שיש הבדל ושוני, שיש הזוכים שרק עד שלש דורות יבואו להשתתף בשמחתם ויש הזוכים להוריד אף עד דור עשירי.

ויש לומר, כי ככל שהקדושה היא גדולה יותר והמקום השמחה מזוכך יותר, יכולים לרדת נשמות ממקומות גבוהים יותר, ואף מדורות ראשונים שכבר זכו להעלות למקומות גבוהים אין להם מניעה ויורדים להשתתף בשמחת צאצאיהם.

והנה, אף שנתבאר כי יש קושי גדול לנפטר לרדת אל העולם הגשמי, אבל כל עוד שהצדיק נמצא בעולם האמת אין הוא מרגיש בצרותיהם של היושבים בעולם הזה, ולא יכול לפעול עבור יושבי מטה ישועה.

כפי שמובא בספה"ק ויחל משה להרה"ק רבי משה אליקים בריעה מקאזניץ ז"ע (תהלים ס"ז): סיפר לנו הרה"ק מו"ה אלימלך ז"ל, שבימיו נגזרה גזירה קשה על ישראל רח"ל, והיה מתאמץ בתפילה בכל עוז במסירות נפש עד שנגלה אליו רבו הקדוש מו"ה דוב בער זצ"ל מ"מ דק"ק ראוונע, ואמר לו, הלא אמרתי לכם התפללו בעדי, כי כל הימים אשר אנכי חי אני מעקב כל הגזירות. ושאלהו, הלא גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם? ויענהו, כל עוד היותי חי בעולם הזה, ולפי מראה עיני הבשר שלי היה נחשב לצער, הייתי יכול לעקב, אבל פה בעולם העליון אני רואה שהכל לטובה, וכי אעקב להיטיב בישראל, עכ"ל.

וכן בספר אמרי פנחס השלם (חלק הסיפורים, אות מ'): אמר בשם הרב דשפטייטווקא זצלה"ה, כשנגזרה הגזירה במדינת קיסר ירום הודו אודות החיל וכו', היה הצה"ק רבי אלימלך מליז'ענסק זצלה"ה צועק על זה. ראה

בחלום את המגיד ממעזריטש ז"ל ואמר לו מה אתם מחשים? והשיבו, בעולם הזה היינו מתפללין, ובעולם העליון אנו רואים שהוא 'איין גימאכץ' (הכל ענין אחד בשלימות), אתה שאינך יודע הטובה, התפלל.

וגם בספר דברי אלימלך להרה"ק מגראדזיסק ז"ע (פרשת תולדות, ד"ה ונראה לבאר עפ"י): וכמו שסיפרו אבותינו ממרן אא"ז הרה"ק מו"ה אלימלך זצ"ל שצעק והתמרמר מאד על גזירה רעה שהיתה בימיו, והיה רואה במראה את מורו המגיד הגדול זצ"ל, והיה צועק אליו למה אתה מחשה לעת שישראל נתונים בצרה. והשיבו, כי בגן עדן אין אנו רואים שום רע כלל, רק כולו טוב וחסד, עכ"ל.

אחד מתלמידיו של הרמב"ן גסס ונטה למות. נתן הרמב"ן בידו מכתב וקמע. במכתב נשאלו שאלות על הנהגת ה' בעולם. כעבור שעות מספר נפטר התלמיד.

בחלוף מספר חודשים מפטירתו, נגלה התלמיד אל רבו ואמר לו: "הגעתי לעולם האמת, בזכות הקמע שנתת לי נפתחו בפני כל השערים, אך לגבי השאלות שביקשת שאברר על הנהגת הבורא - אין אלה כלל שאלות! למעלה רואים עולם ברור! אין שאלות, הכל מובן!"

ומעשה היה עם הרה"ק רבי נפתלי צבי מרופשיץ ז"ע שנסע פעם עם כמה מתלמידיו, ושכרו עגלה עם בעל עגלה גוי, והוא התנה עמם שהוא מוכן לקחת בעגלתו רק ששה נוסעים ולא יותר. כשנסעו הצטרף עוד אחד מהתלמידים וביחד היו שבעה. באמצע הדרך הסתובב הבעל עגלה וראה שישנם שבעה אנשים, ואמר שהוא אינו מוכן לכן ואינו ממשיך לנסוע. אמר לו הרה"ק מרופשיץ: הרי אינך יודע לספור, ואמר לבעל עגלה שמלמעלה אי אפשר לספור היטב ולכן ירדו למטה והרה"ק מרופשיץ ירד יחד עם הבעל עגלה ומנו את היושבים על העגלה וראו שיש רק שש... [כי הרה"ק מרופשיץ היה למטה], והבעל עגלה התנצל והמשיך בנסיעה, ולאחר זמן שוב בדק וראה שיש שבע ושוב ירד עמו הרה"ק מרופשיץ וכו', וכך היה כמה פעמים...

אח"כ אמר הרה"ק מרופשיץ לתלמידיו, שזה מה שרצה ללמדם, שלמעלה יש חשבון אחר מלמטה...

משום כך אם ברצוננו שהמתים יתפללו ויעתירו בעדנו, ובפרט לקראת יום הדין ראש השנה, הרי שמן הצורך להורידם אל העולם הזה, והכיצד נעשה זאת נגד רצונם?

וכדברי הגמרא ביבמות (צו:): אמר רב יהודה אמר רב, מאי דכתיב (תהלים ס"א, ה') "אגורה באהלך עולמים", וכי אפשר לו לאדם לגור בשני עולמים? אלא אמר דוד לפני הקב"ה, רבונו של עולם, יהי רצון שיאמרו דבר שמועה מפי בעולם הזה, דאמר רבי יוחנן משום רשב"י, כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר וכו'. נמצא כי על ידי שלומדים את דברי תורתם, מעוררים אותם שיהיו כאן עמנו בעולם הזה, וממילא ירגישו את הצרות העוברים על יושבי תבל וימליצו טוב בעדנו.

כתב רבינו יוסף חיים בספרו אדרת אליהו (פרשת לך לך) עה"פ שאמר אברהם אבינו ללוט: "הלא כל הארץ לפניך הפך נא מעלי אים השמאל ונאימנה נאם הימין ונאימנה עליה".

וכתב רבינו יוסף חיים ז"ע וז"ל: או יובן בס"ד "הפרד נא מעלי", רמז לנייא יום שיש מן ר"ח אלול עד הושע"ר שהם ימים נוראים וקדושים ימי סליחה וכפרה והם סימן ועזר לכל ימי השנה, שאם האדם יזהר וישמר באלו הימים מכל חטא בטוח הוא שיתגבר על יצרו כל ימי השנה כולה ולא ילכד ברשת היצה"ר ואם באלו הימים לא ישמר כראוי אזי ילכד ברשת היצה"ר וקרוב הוא לחטוא הרבה בכל השנה. כי אלו הימים דוגמת הלב והמוח שבאדם שאם נזוקו הוא היזק כל הגוף ואם הם בריאים אזי יהיה כל הגוף בריא וזהו שאמר: "הפרד נ"א מעלי" שלפחות תפרד ממני נ"א ימים הנז' ולא תחטיאני ומה שאנכי שואל על נ"א ימים דוקא, יען שהימים אלו הם עיקר ימי השנה שאם הימין ר"ל שאם אלך לצד הטוב שהוא בימין אזי ואשמאלה אותך שאנכי אותך ואניחך בשמאל כנעו ולא שתהיה מימין בימין. ואם אשמאלה ח"ו לחטוא באלו הימים אזי ואימינה אותך שיש חשש פן תתגבר בימות השנה כי נ"א ימים אלו הם המבחן. עכ"ל.